

فناوری اطلاعات، ماسکی برای انسان

علی ثاقب موفق - فوق لیسانس مهندسی فناوری اطلاعات

در روزگاری نه چندان دور، تکنولوژی اطلاعات در سرزمینی دور و تقریباً پشت دیوار یک معبد قدیمی لنگر انداخت، نام آن سرزمین را مرکز داده ها گذاشتند. پیش از این ما از طریق صفحات رمزی یا کارتهای سوراخ شده با کشیش آن معبد ارتباط برقرار می کردیم و پس از ساعتها انتظار، سرانجام کیبوتر نامه بر، پاسخ ما را با امنیت لازم از لانه اش حمل می کرد و به ما می رساند.

لانه آن کیبوترها واقعاً لانه ای از نامه ها و پیام ها بود. با آمدن تکنولوژی اطلاعات به آن سرزمین، بتدریج ترمینالها بوجود آمدند و ما با استفاده از یک سیم مسی دوطرفه می توانستیم با مرکز داده ها ارتباط برقرار کنیم. بنابراین بدون اینکه از پشت میزمان حرکت کنیم خواسته هایمان را ارسال و جوابها را دریافت می کردیم. سپس کامپیوترهای شخصی و اینترنت بوجود آمد و اصطلاحاتی شبیه DSL, GSM, CSMA, GPRS, LAN, WAN و... متداول گردید.

پس از مدتی تلفن های سلولی و کامپیوترهای همراه فروشگاهها و مراکز مهم جهان صنعتی را پر کردند و ما می دیدیم که این نوع از تکنولوژی تاثیر مثبتی در کارها دارد. این تکنولوژی اجازه کنترل منابع اطرافمان را می دهد و می توانیم ضربان زندگیمان را هر لحظه بشنویم. بکارگیری تجهیزات ارتباطی و موبایل، آزادی ما را در استفاده کامل از سرمایه ها و ابزارهایمان در هر جا و هر زمان گسترش می دهد. تکنولوژیهای مثل موبایل یک قدم به سمت مسیرهای است که ما در فیلم ها و کارتونهای تخیلی می بینیم.

در اینترنت کسی نمیداند که ما مرد هستیم یا زن، کودک هستیم یا مسن، سیاه یا سفید و همچنین کسی نخواهد دانست که ما یک قاضی هستیم یا روزنامه نگار و یا یک خرابکار. شما پشت میز کارتان نشسته اید و در همان لحظه در کنار دریا قدم می زنید و در یک بازی نیز همزمان شرکت می کنید.

آقای هنری جنکینز در مقاله ای با عنوان ' دنیای مجازی و نژاد پرستی ' که در نشریه TECHNOLOGY REVIEW در آوریل سال ۲۰۰۲ چاپ شد یک مکان اینترنتی عمومی را توصیف می کند که هیچ نشانه ای از نژاد های مختلف در آن وجود ندارد و مثل این است که در این دنیای مجازی همه کور رنگی دارند. در مقاله مذکور همه مردم به طور پیش فرض سفید پوست هستند مگر اینکه خودشان رنگ متفاوتی را انتخاب نمایند، به هر حال همه ما در آنجا منحصر به فرد هستیم.

ما یک تصویر را براساس ترکیبی از مشخصات تغییر پذیر طراحی می کنیم و زوائد را کنار می گذاریم. ولی نمی توانیم جنسیت، نژاد، سن، قد و نوع فیزیک بدنمان را تغییر دهیم. ولی با این حال دارای انعطاف پذیری زیادی هستیم. مثلاً با استفاده از لباس، رنگ مو، آرایش و رفتار می توانیم کمی جوانتر بنظر آئیم. این مشخصات و روشها و همچنین واکنش به هر کدام از آنها صرفاً برای جهان فیزیکی طراحی شده است و طی سالیان دراز، انتخاب این تغییرات و تشویق به استفاده هر کدام برای ما نشانه های فرهنگی ایجاد کرده است.

مثلاً در بعضی از کشورها، پیراهن های خاص، لباسهای عجیب و حلقه های تزئینی هر کدام بیانگر پیامی خاص در رابطه با شخصیت یک فرد می باشد. حال تکنولوژی اطلاعاتی این کار با به گونه دیگری انجام می دهند، به طوریکه هویت واقعی شما را مخفی می کند و سپس تجهیزات ارتباطی مثل موبایل، مکان شما و اینکه شما در حال حاضر کجا هستید، را مخفی می نماید، لذا ترکیب این دو قدرت مهیج، قانون جالبی را برای ما خواهد آورد.

اینترنت اجازه می دهد از جهان مجازی برای محو جهان فیزیکی استفاده کنیم لذا می توانیم خود را در قوانین جندگانه ای قرار دهیم تا بواسطه آن، ایده ها و همچنین نسخه هایی از خودمان در هر جایی که وصل می شویم وجود داشته باشند. در اینجا اولین قدم حذف قوانین جهان فیزیکی است، پیش از اختراع موبایل، ما یا در منزل شخصی بودیم و یا در محل کار و امکان حضور همزمان در هر دو مکان را نداشتیم. ولی با قابلیت هایی که موبایل در اختیار ما قرار می دهد این همزمانی ها و هم مکانی ها ممکن می شود. بنابراین می توانیم کارهای زیادی را هر جا و هر زمان انجام دهیم.

در وضعیت جدید ما در رابطه با اینکه چطور از وقتمان استفاده کنیم، قدرت انتخاب بیشتری داریم و نیازی به اولویت گذاری در کارهایمان که عموماً باعث از دست رفتن بعضی از کارها می شود را نداریم. می توانیم به نواختن پیانو فرزندان گوش دهیم در حالیکه در مسیر فرودگاه هستیم و همزمان قراردادکاری صبح را تنظیم می کنیم. قدم بعدی محو کردن ظاهرها و شکل بیرونی موجودیتها است.

تکنولوژی، گریم، لنزهای رنگارنگ و محلول های شیمیایی بهتری برای تغییر ظاهر برای ما به ارمغان می آورد. با بهره گیری از فناوری اطلاعات ما خودمان را از نو می سازیم و زندگی در هر جا و هر زمان را تجربه می کنیم با استفاده از این تکنولوژی ما قدرت انتخاب بیشتری در خصوص نحوه رفتارمان در دنیای پیچیده امروزی داریم. مخصوصاً وقتی که ما در دنیای واقعی با انسانهای غیر واقعی برخورد می کنیم. محو قوانین و ضواهر می تواند منجر به تغییرات ناخوشایندی در روشها و مشاغل گردد. در محیط مجازی کسی نمی داند که شما مدیر یک شرکت بزرگ هستید یا یک پیمانکار ساده، در کره شمالی هستید یا در آلمان، در یک اداره کوچک یا در آشپزخانه منزل. در واقع تاثیر و اثری که ما در دنیای خارج می گذاریم هویت ما را تشکیل می دهد. با فن آوری اطلاعات، ترکیب جالبی از وظایف و کارها خواهیم داشت. بطوریکه قادریم با انجام کارها در جاهای مختلف پیشرفت قابل ملاحظه ای داشته باشیم. و دیگر از ساعت کاری ثابت ۹ تا ۵ بعدازظهر رها می شویم.

ما مجبوریم چیزهای زیادی فراگیریم تا بفهمیم در دنیای مجازی به چه کسی و چگونه اعتماد کنیم. با این همه ما هنوز در گام سوم هستیم. برای محو حضور واقعی مردم در یک دنیای مجازی می توانیم وکیل یا نماینده ای از طرف خودمان داشته باشیم تا کارهایمان را هرجا و هر زمان انجام دهد. لذا می توانیم کارهای بیشتری انجام دهیم و از ابزارها و روباتها برنامه ریزی شده برای حضور فیزیکی خودمان به صورت راه دور استفاده کنیم. در اینجا مردم تقریباً در حال بازی در یک نمایش ویدئویی هستند و هرکدام از اعمالشان بسیار دور هستند، ولی تاثیر آنها در زمین کاملاً واقعی است.

در مقاله ای که آقای روکین در نشریه NWTWORK TIME در آوریل ۲۰۰۲ تحت عنوان 'ماشینها در خدمت ارتش' نوشته است از کاربرد ماشینها بجای انسان در وضعیتهای خطرناک صحبت شده است. در اینجا رقابت واقعی بین انسان و ماشین است که در ابتدا این همکاری ممکن است ضعیف باشد ولی بتدریج سیستم ها با هم پیوند خورده و ضمن به اشتراک گذاری اطلاعات، بهترین هدف را دنبال خواهد کرد.

در جهان مجازی ما به اندازه آنچه می خواهیم واقعی هستیم. تکنولوژی به ما قدرت انتخاب برتر را می دهد و می توانیم هر نوع زندگی و در هرجا و مکان را برای خود انتخاب نمائیم. لذا می توانیم تنوع فرهنگی و نژادی را جشن گرفته و به گفتگو بنشینیم.

از طریق فن آوری اطلاعات و قابلیتهای موبایل می توان فضا را گسترش داد تا شامل بهترین و ارزشمندترین جاها و زمانها برای ما باشد. بر روی اینترنت و با قابلیتهای فن آوری اطلاعات و موبایل می توانیم یک ماسک برروی چهره مان بگذاریم و آنرا هر طور که می خواهیم تزئین کنیم. ولی از آنجا که ما هنوز وجود فیزیکی داریم، ماسک به اعتقادات و احساسات ما دسترسی نخواهد داشت و ارزش این وجود غیر قابل دسترسی، کسی است که ما واقعاً هستیم

من الله التوفیق

علی ثاقب موفق